

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313213187
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313213187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: P. O., nar. XX.XX.XXXX a P. O., nar. XX.XX.XXXX, obidve bytom u matky, obidve zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matky X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX C. a otca P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpeného JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom, so sídlom C. O. XXXX, XXX XX C., v konaní o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9P/13/2013-144 zo dňa 8. apríla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 9P/13/2013-144 zo dňa 8. apríla 2014 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca na zníženie výživného. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že naposledy bolo výživné na obidve maloleté deti určené rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 14C/60/2010-34 zo dňa 16. 06. 2010, ktorým boli maloleté deti: P. a P. zverené do starostlivosti odporkyne (matky) a odporca (otec) bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého P. sumou 160,00 Eur mesačne a výživu na maloletej P. sumou 100,00 Eur mesačne. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2010. V následnom konaní rozsudkom č.k. 16P/169/2010-73 zo dňa 12.11.2010 okresný súd zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti s odôvodnením, že otec v čase pôvodného rozhodovania súdu o určení výživného na maloleté deti vedel, že u neho dôjde k zníženiu platu, nakoľko svojho zamestnávateľa už v mesiaci október 2009 požiadal o preradenie na inú prácu, kde bude dosahovať nižší príjem. Zamestnávateľ ho na túto menej platenú prácu preradil na základe jeho žiadosti. Ak by otec nebol o preradenie na túto prácu požiadal, bol by naďalej vykonával prácu vodiča. Miesto vodiča nie je naďalej obsadené a otec ani spätne zamestnávateľa na pôvodne lepšie platenú prácu nepožiadaval. V uvedenom konaní súd preto dospel k záveru, že otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a zárobku a preto u neho k žiadnej zmene od pôvodného rozhodnutia o výživnom nedošlo. Na preukázanie svojich tvrdení ohľadom svojich výdavkov otec súdu predložil výzvu spoločnosti Platíť sa oplatí zo dňa 17.02.2014 na úhradu sumy 641,07 Eur. K tejto výzve otec uviedol, že ide o úhradu debetu, ktorý mal v Slovenskej sporiteľni na účte a ktorý záväzok doposiaľ uhradený nie je. Rovnako predložil do spisu fotokópie príjmových pokladničných dokladov preukazujúcich úhradu nákladov na vitamíny, na zdravotnú starostlivosť u zubného lekára pre syna P. v sume 15,12 Eur, na zakúpenie nabijačky pre dcéru P. vo výške 3,90 Eur, zakúpenie vaku pre syna P. vo výške 29,13 Eur, a tiež príjmový pokladničný doklad č. 3813 zo

Všeobecnej zdravotnej poisťovne preukazujúci ním vykonanú úhradu sumy 100,00 Eur do zdravotnej poisťovne a príjmový pokladničný doklad č. 5974 zo Všeobecnej zdravotnej poisťovne preukazujúci ním vykonanú úhradu sumy 85,48 Eur v prospech zdravotnej poisťovne. Otec súdu predložil tiež zmluvu o nájme bytu zo dňa 19.04.2012, podľa ktorej dojednané nájomné je vo výške 100,00 Eur mesačne. Nájomná zmluva je uzatvorená na dobu určitú od 01.04.2012 do 01.06.2014. Ďalej súdu predložil i zmluvu o splátkovom úvere č. 5050222616, uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a dlžníkom P. O., znejúcu na sumu 2.000,00 Eur, ako aj prehlásenie jeho matky P. O., že mu z úveru v hodnote 2.000,00 Eur požičala peniaze na zaplatenie výživného na maloleté deti a fotokópiu poštového podacieho lístka zo dňa 02.12.2013 znejúceho na sumu 2.200,00 Eur uhradenú v prospech matky maloletých detí. Z exekučného príkazu sp.zn. Ex 15082/10 zo dňa 18.10.2013 vyplýva, že proti otcovi je vedená exekúcia pre vymoženie pohľadávky vo výške 4.160,88 Eur spolu s príslušenstvom. Výpis z účtu vedeného na matku otca maloletých detí za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 preukázal súdu úhrady nákladov na internát pre syna U., splácanie úveru mesačne v sume 141,33 Eur a úveru v prospech Volksbank v sume 50,00 Eur za obdobie január 2013 až jún 2013 a úhrad súm vo výške 50,00 Eur pre syna U. na uspokojovanie jeho potrieb. Otec maloletých detí predložil súdu i zmluvu o splátkovom úvere č. 0312758603 uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a dlžníkmi otcom maloletých detí a matkou maloletých detí znejúcu na sumu 500.000,- Sk, s mesačnou splátkou vo výške 4.124,- Sk, s konečnou splatnosťou úveru 10.04.2021. K uvedenej zmluve o splátkovom úvere otec maloletých detí uviedol, že k uvedenej zmluve sa vzťahuje splátka uhrádzaná mesačne vo výške 141,33 Eur. Tento úver si otec zobral spolu s matkou maloletých detí na živobytie i na podnikanie. Otec maloletých detí tiež predložil súdu do spisu i výzvu spoločnosti EOS KSI Slovensko na zaplatenie sumy 584,25 Eur spolu so splátkovým kalendárom a dohodou o uznaní záväzku. Vo vzťahu k tejto výzve uviedol, že predmetná suma bola uhrádzaná po 50,00 Eur mesačne v prospech spoločnosti Volksbank, čo vyplýva z predloženého výpisu z účtu zo Slovenskej sporiteľne. Na preukázanie svojho príjmu z roku 2013 otec maloletých detí predložil súdu fotokópiu faktúry č. 01/2013, podľa ktorej fakturoval odberateľovi P. X. za prácu vykonanú v mesiaci máj a jún 2013 spolu sumu 1 123,00 Eur a faktúru č. 02/2013, podľa ktorej fakturoval odberateľovi P. X. za vykonané práce v mesiacoch júl a august 2013 sumu 1 330,00 Eur. Otec detí súdu predložil i daňové priznanie k dani z príjmu fyzickej osoby za rok 2013, podľa ktorého bol jeho príjem z podnikania v roku 2013 vo výške 2 453,00 Eur. Z dohody o vykonaní práce zo dňa 07.10.2013, vyplýva, že na jej základe sa otec zaviazal vykonať v období od 8.10.2013 do 30.11.2013 prácu pre Organizáciu pre kultúru a verejné služby, p.o. Raková s dojednanou odmenou 4,00 Eur za hodinu. Pri práci vykonávanej pre uvedenú spoločnosť otec dosiahol v mesiaci október 2013 čistú mzdu vo výške 375,18 Eur a v mesiaci november 2013 čistú mzdu vo výške 375,18 Eur. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni otec maloletých detí vykonával v období od 20.06.2011 do 31.08.2011 prácu pre Poľnohospodárske družstvo Čachtice, a v období od 18.04.2011 do 22.05.2011 bol zamestnancom spoločnosti Mraziarne, a.s., Sládkovičovo. Podľa oznámenia Poľnohospodárskeho družstva Čachtice, otec maloletých detí bol v uvedenom družstve zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce v období od 20.06.2011 do 31.08.2011. Dôvodom ukončenia pracovno-právneho vzťahu bolo skončenie dohody. Z oznámenia spoločnosti Mraziarne, a.s., Sládkovičovo vyplýva, že otec maloletých detí vykonával pre uvedenú spoločnosť práce na základe dohody o vykonaní práce od 18.04.2011 do 22.05.2011.

P. maloletých detí je od 17.11.2012 zamestnancom spoločnosti LEMA Slovakia, s.r.o. a jej priemerná čistá mzda matky za rok 2013 bola vo výške 1.576,62 Eur, daňový bonus na deti sa nevyplácal, nakoľko matka nepredložila žiadosť, ani iné potrebné doklady k jeho uplatneniu. Diéty sa neposkytujú z dôvodu, že sa do úvahy berie minimálna mzda krajiny, v ktorej sa práca fyzicky vykonáva (Holandsko). Nemocenské dávky jej vyplácané neboli, nakoľko matka maloletých detí za rok 2013 nebola práceneschopná. Konatelia spoločnosti sú s prácou matky maloletých detí spokojní, prácu si plní svedomito a podľa požiadaviek nadriadených. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 14.02.2014 vyplýva, že matka a ani otec maloletých detí pomoc v hmotnej núdzi nepoberajú, a ani si o pomoc v hmotnej núdzi nepožiadali. Podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, oddelenie štátnych sociálnych dávok zo dňa 18.02.2014 poberá prídavky na maloleté deti matka. Tieto prídavky boli od 01.01.2013 do 31.12.2013 v sume spolu 46,20 Eur mesačne a od 01.01.2014 naďalej v sume 47,04 Eur na obe deti.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor služieb zamestnanosti vyplýva, že otec maloletých detí bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie naposledy v období od 04.01.2011 do 31.03.2012. Otcovi maloletých detí počas tejto evidencie nebolo ponúknuté vhodné

zamestnanie. Má stredoškolské vzdelanie v oblasti drevárstvo a nábytkárstvo. Matka maloletých detí bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie naposledy v období 1.11.2005 do 18.7.2006. Počas evidencie jej nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie. Má stredoškolské vzdelanie v profesii operátor poľnohospodárskej techniky - živočíšna výroba. Daňový úrad Žilina - Čadca vo svojej správe zo dňa 21.02.2014 uviedol, že otec maloletých detí daňové priznanie za zdaňovacie obdobie 2012 nepodal. Mesto Čadca vo svojej správe zo dňa 26.02.2014 uviedlo, že otec maloletých detí je rozvedený, býva v podnájme v jednoizbovom byte. Trvalý pobyt má u rodičov na Q. ulici XXXX, C.. V domácnosti býva so synom U. O., ktorý navštevuje vysokú školu v Bratislave. Otec pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, iný príjem nemá. Bytové podmienky má v norme, ekonomické pomery má slabé. Je tiež otcom maloletých detí P. O. a P. O., ktoré sú v starostlivosti matky. Súdnym rozhodnutím určené výživné v sume 260,00 Eur platí otec matke nepravidelne. S maloletým synom sa stretáva a má záujem o jeho výchovu. Nemá žiadny hnutelný a nehnuteľný majetok.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 04.03.2014 vyplýva, že matka býva spolu s maloletými deťmi v rodičovskom trojizbovom byte spolu so svojimi rodičmi a s dospelým bratom. Od novembra 2012 matka pracuje v Holandsku v mäsiarskom priemysle s príjmom vo výške 1.000,00 Eur a niekedy aj viac, podľa počtu odpracovaných hodín. Náklady matka vyčísliła vo výške 220,00 Eur na energie a nájomné 200,00 Eur, stravu a oblečenie. Zvyšok financií zasiela na účet starej matky na výživu a náklady s bývaním na maloleté deti. Domov chodíva asi tak 1-2 krát do mesiaca na jeden týždeň. Vysoké cestovné náklady a vzdialenosť 1.400 km jej nedovoľujú chodiť domov častejšie. Matka nefajčí, nepožíva alkoholické nápoje, je zdravá. Prácu v zahraničí bola nútená prijať z dôvodu, že si nemohla nájsť prácu na Slovensku. Otec výživné na deti neplatil. Otec deti navštevuje. Maloletý P. sa odmietol s otcom stretávať. Dôvod neuviedol. Matka so znížením výživného nesúhlasí z dôvodu, že od rozvodu otec doposiaľ finančne na výživu detí neprispel. Všetky náklady na maloletého P. a P. financuje sama. Bola nútená nájsť si prácu v zahraničí a to aj za cenu, že sa s deťmi stretáva obmedzene. Dospelému synovi U. posielala matka výživné vo výške 120,00 Eur mesačne. Otec maloletých detí býva v prenajatom jednoizbovom byte spolu so synom U., ktorý je už dospelý a študuje na vysokej škole. Otec pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba v oblasti stavebníctva. Pravidelne sa stretáva s dcérou P.. Syn P. odmieta ísť k nemu. Príjem má vo výške 350,00 Eur, náklady má na nájomne 100,00 Eur, pôžičku 200,00 Eur. Zníženie výživného žiada z dôvodu finančnej krízy, hľadá si lepšie platenú prácu. Otec uviedol, že financuje náklady na dospelého syna vo výške 200,00 Eur mesačne a vypomáhajú mu aj starí rodičia. Maloletá P. navštevuje 1. ročník Základnej školy Komenského. Je zdravá, má iba bežné ochorenia a učí sa dobre, je šikovná. Výchovné problémy s dieťaťom matka neuviedla. Maloletý P. navštevuje 9. ročník Základnej školy Komenského, učí sa priemerne, prospech má slabší. Už od prvého ročníka ZŠ dieťa trpí ochorením štítnej žľazy, pravidelne užíva lieky. Mesačné náklady s tým má približne 10,00 Eur. Má tiež značné problémy s chrupom. V roku 2013 mu matka investovala na sanáciu zubného chrupu sumu asi 300,00 Eur. Kolízny opatrovník preto odporučil návrh otca na zníženie výživného zamietnuť.

Podľa oznámenia Mestského úradu Čadca, oddelenie organizačno-administratívne otec maloletých detí skončil pracovný pomer s mestom Čadca dňa 31.12.2010 dohodou z dôvodu, že sa stal nadbytočným podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že otec maloletých detí vykonáva podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, ktoré nebolo ani zrušené, ani pozastavené.

Prvostupňový súd citoval ust. § 26 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 a 5 a § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o rodine“) a konštatoval, že ust. § 26 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť predchádzajúce rozhodnutie alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností, ak sa zmenia pomery maloletého dieťaťa alebo rodičov. Zdôraznil, že musí ísť o zmenu podstatnú a zásadnú. Zmeny krátkodobého charakteru na zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom nepostačujú. V súdnom prípade na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že takáto zmena, predpokladaná vyššie uvedeným zákonným ustanovením, u otca maloletých detí nenastala. Naposledy bolo výživné na maloleté deti určené rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 14C/60/2010 zo dňa 16. 06. 2010, kedy súd vychádzal z príjmu otca maloletých detí, ktorý dosahoval ako zamestnanec v pracovnom pomere v pozícii vodiča primátora Mesta Čadca. Aktuálne otec maloletých detí vykonáva podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia. Zmyslom vykonávania podnikateľskej činnosti je dosiahnutie zisku. Pokiaľ otec maloletých detí tvrdil, že v rámci výkonu jeho podnikateľskej činnosti nemá dostatok práce, túto okolnosť nemožno pričítať na

Ľarchu maloletých detí, ktoré sú svojou výživou na neho odkázané. V konaní bolo preukázané, že otec maloletých detí v roku 2013 v mesiacoch január, február, marec, apríl, september a december nedosiahol žiaden príjem. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že zdravotný stav otca maloletých detí je dobrý. Iba v mesiaci január 2013 otec navštevoval rehabilitácie na odstránenie zranení, spôsobených mu trestnou činnosťou tretej osoby. S ohľadom na takto zistený zdravotný stav otca, ako aj na skutočnosť, že otec obidve maloleté deti nemá v priamej starostlivosti, podľa názoru prvostupňového súdu u otca neexistuje taká objektívna okolnosť, ktorá by mu bránila, aby si zabezpečil prácu, hoc aj mimo miesta trvalého bydliska, ktorou by si zabezpečil i zdroj príjmu pre seba, ako aj na výživné pre maloleté deti. Skutočnosť, že otec zostal podstatnú časť roka bez práce a príjmu nemožno totiž pričítať na Ľarchu maloletých detí. Na nedostatok práce, (ktorou okolnosťou otec maloletých detí tiež odôvodňoval svoj návrh na zníženie výživného v súdnej veci), preto súd neprihliadol. Navyše, pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 16P/169/2010 mal súd preukázané, že otec sám na základe vlastnej iniciatívy požiadal o zmenu pracovného zaradenia u bývalého zamestnávateľa z pozície vodiča primátora mesta na pozíciu mestského policajta s nižším príjmom. Súčasne v danom konaní bolo preukázané, že otec o opätovné zaradenie na pôvodnú pracovnú pozíciu vodiča nepožiadaval a v tejto pozícii bol s ním pracovný pomer ukončený podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Z uvedených dôvodov bol okresný súd toho názoru, že otec si situáciu, kedy došlo ku skončeniu pracovného pomeru u jeho bývalého zamestnávateľa priviedol aj vlastným konaním. Pri svojom rozhodovaní o jeho návrhu na zníženie výživného v aktuálnom konaní súd nemohol prihliadať ani na skutočnosť, že otec maloletých detí spláca úvery, ktoré si vzali spolu s matkou maloletých detí počas trvania ich manželstva. Otec si totiž mohol nároky na pomernú časť splátok týchto úverov uplatniť súdnou cestou voči matke maloletých detí. Navyše, výživné na maloleté deti má prednosť pred uvedenými výdavkami. Pokiaľ ide o výdavky vynakladané na syna U., ktorého má otec zvereného do svojej výchovy, tieto výdavky nemožno pričítať v celom rozsahu len jemu, keďže vyživovaciu povinnosť voči tomuto dieťaťu má i matka maloletých detí, ktorá je povinná sa na týchto výdavkoch spolupodieľať minimálne vo výške súdom určeného výživného.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal, aby odvolací ho súd zmenil tak, že jeho návrhu bude vyhovené, alternatívne navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Závery okresného súdu otec nepovažuje za správne. Zdôraznil, že od posledného rozhodnutia o výške výživného na maloleté deti (rozsudok sp. zn. 14C/60/2010 zo dňa 16.06.2010) u otca nastala podstatná zmena pomerov, keďže jeho finančná situácia (ku ktorej došlo bez jeho pričinenia) je priam neúnosná. V čase, keď súd naposledy rozhodoval o výške výživného na maloletého P. a maloletú P. a v tom čase ešte maloletého U. O., mal otec stále zamestnanie s pravidelným príjmom. Od toho času však uplynuli už skoro štyri roky a otec za ten čas v dôsledku komunálnych volieb na konci roku 2010 ako vodič odchádzajúceho primátora Čadce prišiel o zamestnanie. Snažil sa zabezpečiť si prácu s pravidelným príjmom, čo sa mu však napriek jeho veľkej snahe nepodarilo. Práve preto si vybavil živnostenský list a začal podnikáť ako samostatne zárobkovo činná osoba v odvetví pomocné stavebné práce. Situácia na stavebnom trhu je však dlhodobo nepriaznivá; príjmy z neho sú nepravidelné a nepostačujúce. Okrem toho sa otec snažil zohnať si prácu v zahraničí (Česko, Švajčiarsko, Rusko), no všetky podpísané práce neboli nakoniec zrealizované. Odvolateľ zdôraznil, že stále sa snaží zabezpečiť si prácu, z ktorej by mal príjem, postačujúci na pokrytie hlavných životných potrieb, vrátane výživného pre maloleté deti. Aktuálne však nevládze platiť súdom určené výživné, a preto podal na súd opätovne návrh na jeho zníženie. Maloletý P. a maloletá P. sú žiakmi základnej školy. V čase posledného určenia výživného maloletá P. ešte nechodila do školy. Naproti tomu matka má súdom určené výživné na vysokoškolača - syna U. len vo výške 100,00 Eur, čo je zjavný nepomer vo vzťahu k výdajom žiaka základnej školy a študenta vysokej školy. Matke bolo pôvodne súdom určené výživné na syna U. v minimálnej výške, t.j. 30 % zo sumy životného minima, s čím aj otec súhlasil, keďže vtedy mal dostatočný príjem a vzdal sa odvolania voči rozsudku. Tvrdenie matky v jej písomnom podaní zo dňa 07. 03. 2014 nie je pravdivé. Snahou otca nie je vyhýbať sa plateniu výživného na maloleté deti. Upriamil pozornosť najmä na svoje príjmové pomery, ktoré sa od posledného rozhodnutia o výživnom na maloleté deti podstatne zmenili a odôvodňujú zmenu pôvodne určenej výšky výživného na ním žiadanú sumu. Z dôvodu straty zamestnania a pravidelného

príjmu sa otec dostal do omeškania s platením výživného, a preto matka maloletých detí podala na neho trestné oznámenie (trestné konanie vedené na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 3T/45/2013). Toto zameškané výživné sa otec snaží s pomocou svojich rodičov čo najskôr vyrovnať. Odvolateľ zdôraznil, že okrem vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom P. a P. sa tiež stará o syna U., ktorý je študentom vysokej školy a ktorý mu bol zverený do osobnej starostlivosti. Otec tiež uviedol, že tvrdenia matky, že chodí domov jeden až dva razy do mesiaca, nie sú pravdivé. Matka totiž navštevuje deti jeden až dva razy do roka. Otec má záujem o styk s deťmi, aj sa s nimi stretáva, no matka a jeho bývalá svokra mu v styku s nimi bránia. Otec kúpil maloletej P. mobilný telefón, aby mohli byť v kontakte, no matka jej ho vypla. Otec tiež konštatoval, že čestné prehlásenie odporkyne zo dňa 07. 03. 2014 nesprávne vyhodnotil. Odporkyňa podľa potvrdenia zamestnávateľa totiž zarába mesačne sumu 1.576,62 Eur netto mesačne, a nie sumu 1.000,00 Eur ako to sama uviedla.

Matka a kolízny opatrovník maloletých detí sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 2 písm. a), b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča (v prejednávanej veci otca) musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Snaha povinného znížiť vyživovaciu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkoľvek) neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné stanovuje súd podľa stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania. Po rozhodnutí môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napríklad v súvislosti s pribúdajúcim vekom, začínajúcou školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie atď.), môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napríklad v dôsledku zmeny zárobku, pribudnutia či zániku vyživovacej povinnosti atď.). Ak sa tak stane, je možné vykonať novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšením alebo znížením, alebo dokonca zrušením vyživovacej povinnosti. Z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že hmotno-právnou podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene

výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

Odvolacie námietky otca vyhodnotil krajský súd ako neopodstatnené. Hoci otec v tomto konaní poukazuje na skutočnosť, že niekoľko mesiacov v roku 2013 bol bez príjmov, okresný súd dospel k správneému záveru, keď prihliadol na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery s ohľadom na fakt, že otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania (vodič primátora Mesta Čadca) a zárobku, ktorý bol trvalým zdrojom jeho slušného príjmu, z ktorého zabezpečoval jednak vlastné potreby, ale najmä plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom. Okresný súd teda neprihliadol na skutočné príjmy otca dosahované v roku 2013, ako aj v čase vyhlásenia rozhodnutia, ale vychádzal z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať s prihliadnutím na jeho vek, stupeň dosiahnutého vzdelania, jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a pod.. Takýto jeho záver bol správny a s poukazom na skutočnosť, že otec sám dal u svojho bývalého zamestnávateľa preradiť na horšie platenú prácu s tým, že v tejto pozícii bol s ním pracovný pomer ukončený dohodou podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Rovnako správne závery vyvodil okresný súd aj v tom smere, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča (otca) preto nezobral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pokiaľ otec maloletých detí spláca úvery, ktoré si vzal spolu s matkou maloletých detí, má možnosť uplatniť si svoje nároky voči nej mimosúdnou, prípadne súdnou cestou. Námietka odvolateľa o veľkom nepomere výživného na syna U. určeného súdom matke v porovnaní so sumou výživného určeného otcovi na dcéru P. rovnako nie je dôvodná. Ako už bolo konštatované vyššie, predmetom tohto konania nemôže byť reparácia pôvodného rozhodnutia súdu o výživnom na maloleté deti. Pokiaľ bol otec v mesiaci január 2013 práceneschopný v dôsledku trestnej činnosti tretej osoby, nejednalo sa o dlhodobú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného určenú súdom na maloleté deti v predchádzajúcom rozhodnutí. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvého stupňa nezohľadnil príjem matky vo výške 1 000,00 Eur, ale vychádzal z oznámenia jej zamestnávateľa, spoločnosti LAMA Slovakia, s.r.o., z ktorého vyplýva, že priemerná čistá mzda matky za rok 2013 bola vo výške 1.576,62 Eur. Od posledného určenia výživného otcovi nepridbala vyživovacia povinnosť. Aj v čase posledného určenia výživného sa staral o syna U., nar. XX.XX.XXXX., ktorý mu bol zverený do osobnej starostlivosti a matke bolo určené výživné na toto dieťa. Ak sa aj zmenili odôvodnené potreby dnes už plnoletého U. O., tento má právo uplatniť si svoj nárok na určenie výživného voči matke sám. Okrem toho, výdavky vynakladané na syna U. nemožno pričítať výlučne otcovi, keďže vyživovacia povinnosť voči nemu má aj jeho matka. Netreba opomínať, že od posledného určenia výživného sa podstatným spôsobom zmenili aj odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré sú o štyri roky staršie. Otec v konaní neprodukoval hodnoverné dôkazy o takej podstatnej zmene jeho pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, ktoré požadoval svojím návrhom.

Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozhodnutia v jeho výroku o trovách konania, ktoré plne zodpovedá ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. aplikovaného súdom prvého stupňa na prejednávajúcu vec.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov

3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.